

[Glistrup.]

syneladende hersker en meget udbredt forvirring om. Det, som disse ændringsforslag vedrører, er alene den situation, hvor skatterne ikke bliver betalt behørigt. Hvis ægtefællerne selv finder ud af at betale skatten, ja, så må de da selv sørge for, om det er manden eller konen, der betaler den. Det vil vi ikke gribe ind i på nogen som helst måde. Men i det øjeblik, der virkelig kommer en inddrivelsessituation, hvor samfundet skal til at foretage tvangsinddrivelse, så er det vi siger, at så skal der i forhold til skattevæsenet gælde den samme regel om særhæften, som gælder i forhold til andre kreditorer. Derfor har ministeren fuldstændig uret, når han påstår, at det er noget, der skulle motivere til at indgive særlige forskudsregistreringsoplysninger eller andet. Det er kun i udpantningssituationen, i tvangsinddrivelsessituationen, at dette problem overhovedet kommer frem. Det er dér, hvor de radikale og vi er enige om, at der skal foretages en ændring i skattelovgivningen, så vi også dér afvikler, at den gifte kvinde er umyndig, at vi også dér afvikler de gamle sambeskattningforestillinger.

Dér, hvor så vejene deler sig mellem de radikale og os, er relationen om, hvorvidt man skal tage skridtet fuldt ud med det samme og gøre det samme, som man gør inden for civilretten i øvrigt, at bodel og særeje behandles ens, eller om man skal lave nogle særlige retsvirkninger ud af særejet. Her forstod jeg ærlig talt ikke hr. Bernhard Baunsgaards kraftige angreb på os, nemlig at den omstændighed, at vi var mere konsekvente end de radikale og mere i overensstemmelse med lovgivningen i øvrigt, skulle være så forfærdelig en synd.

Hr. Knud Jespersens indlæg derimod på dette punkt var jo aldeles besynderligt. Hr. Knud Jespersen vendte sig imod det og sagde, at i princippet kunne han være helt enig, for det gælder om, at gifte kvinder skal betragtes som selvstændige personer. Så langt er hr. Knud Jespersen og vi helt enige. Men, siger hr. Knud Jespersen så, jeg kan ikke stemme for disse forslag, fordi de først og fremmest vil begunstige de rige og de velhavende. Har hr. Knud Jespersen da slet ikke bemærket, at denne regel er kun en regel om de fattige, om dem, der bliver gen-

stand for udpantning, for forfølgelse fra fogedretten, fordi de ikke selv kan klare betalingerne? Derfor tør det nok siges, at den begrundelse, hr. Knud Jespersen gav for, at han ville undlade at stemme i relation til disse ændringsforslag nr. 1 og 2, var aldeles besynderlig; der skulle netop være grund til, at hr. Knud Jespersen og hans parti kunne følge deres principielle ønskemål om, at kvinden skal betragtes som en selvstændig person i denne relation, der jo netop specielt beskæftiger sig med de fattige kvinder, de fattige ægtepar. Derfor henstiller jeg, at kommunisterne tager deres tanker op til overvejelse; de har vist ikke helt gennemgået forslaget, som det ligger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg bemærkede, at ministeren sagde, at dette forslag ingen penge koster. Nej, selvfølgelig koster det ikke penge, men nogen må da have en fordel af det, hvorfor skulle man ellers lave reglerne om? Og den fordel, som nogle har af det økonomisk, må selvfølgelig betales af andre. Hvem skal betale det? Det betales selvfølgelig af de familier hvor konen har en lille indtægt og manden har en større indtægt, hvor mandens indtægt ligger over proportionalstrækket og konens ligger under proportionalstrækket. De kommer til at betale gildet, og det er åbenbart det der er meningen. Hvem er det, der gør det? Det er netop dem, som fik den mindre uddannelse. Konerne fra den tid, hvor pigerne almindeligvis ikke fik en højere uddannelse — de, som i dag, jeg havde nær sagt må gøre det grove arbejde — skal betale for gildet, for at de, som nu har fået den højere uddannelse, som har lige stor indtjening, ikke skal blive rømt.

Hertil siger man: ja men til sidst får de gavn af det, for så bliver det, som de har betalt til, udbetalt særskilt. Jeg må lige gøre opmærksom på, at til den tid, når den nu midaldrende generation får pension, så vil sikkert ingen af disse to ligge over proportionalstrækket. Så får de ikke en pind gavn af det, men de fik lov til at betale til den generation, hvis høje uddannelse de oven i købet havde betalt for.

At man ikke tvinger dem ud på arbejdsmarkedet, ja, det forstår jeg sandelig ikke. Det er netop det, man gør. Hvis de har en